



உ

சிவமயம்.

முசுரி

விசுவேசர்மலை

விசாலாட்சியம்மை பதிகம்.

ஆறுமுகக்கடவுள் பதிகம்



இவை

முசுரியிலிருக்கும் தி. இராமசாமி பிள்ளையவர்கள் குமாரர்  
பூர்மான். குமாரசாமிபிள்ளையவர்கள்  
கேட்டுக்கொண்டபடி.



செயுரிலிருக்கும் கு. அப்பாவுபிள்ளையவர்கள் குமாரர்  
வித்வான். ஆறுமுகம்பிள்ளையவர்களால்  
இயற்றப்பட்டு



செயுரிலிருக்கும், மருதபிள்ளையவர்கள் குமாரர்,  
பூர்மான் சங்கிலிபிள்ளையவர்களால்



குளித்தலை K. மதுரைநாயகம்பிள்ளையவர்களால்  
பூர் அம்பிகைவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்  
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

May 1912







உ

சிவமயம்.

ச ர த் து க வி க ள்

பூரங்கம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பிரம்மபூர். குரு. சுப்பிரமணியபுரவர்கள்

இயற்றியவை.

சீர்பூத்த மணிமாலையணிமுலையார் முகமதனைத் திங்களென்றே, நீர்பூத்த செவ்வாமபல் பகலினுநன் கலர்முசிரி நிலையம்வாழ்த்து, பார்பூத்த வடியவாகும் பண்ணவர்க்குந் திருவருளைப் பாவித்தானாங், கார்பூத்த விமயமலைக் கன்னிபுணர் விகவேசக் கடவுண்மீது.

செந்தமிழின் மணஞ்செரியத் திகழந்திரன் மாலையொன்று செய்தியென்றே, கந்தாவே ணிகர்குமர சாமிவள்ள னனிகேட்பத் தொடுத்தீந்தானா, விந்தவுலகவர் புகழ் விலக்கணவி லக்கியங்கள் யாவுங்கற்றுக், கந்தனாவிந்தபதஞ் சிந்தனைசெய் யாறுமுகக் கவிவரே.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மகாவித்துவான்

சித்தாந்தசரபம், அஷ்டாவதானம்

பூவை கலியாணசுந்திர முதலியாரவர்கள்

இயற்றியவை.

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

உத்தமகுணத்தினனா யோங்கியராமச்சாமி யொண்டவத்தி, லுதித்துயர்கு மாரசாமிக்கோமா னன்புடனே யுவந்துவேண்ட, பத்தியரூபத்தமா விலக்கியவி லக்கிணநாடி பஷ்வுந்தேர்ந்த, பாவலர் சிகாமணியா மாறுமுகளிற்பன்னன் பார்வியக்கத், தொத்தலர்பூந் துடவைச்செறி முசிரிமா

நகரதனிற் றுலங்கிரின்ற, தூயவிக வேசர் மீதொருமாலே  
நயமுறநற் சுகமாச்சொற்றூன், இத்தரையி லவ்வரிய நூ  
னிலவ மருதப்ப வெழின் மேதாவி, யின்றசற் புத்திரன்  
சங் கிவிவள்ள லச்சிடடிங் கீந்தான்மாதோ.



முசிரி

வீ. அப்பாய்நாயுடு என்னும்

வெங்கிடரங்க நாயுடுவினாள்

இயற்றியவை.

பொன்பூத்த பொன்னியின்றன் புனற்பெருக்கானுடோறு  
மன்பூத்த பல்வளமு மல்கியிர வலர்மகிழக்  
கொன்பூத்த நன்மாந்தர் கொடுத்துவக்குங் காரணத்தால்  
தென்பூத்த கடலுலகிற் சிறந்தசென்னி நன்னாட்டில். (1)

சீர்விரும்புநால்வகையாய்த் திகழ்வுறுசெம் பொன்<sup>1</sup>றிணித்  
வேர்விரும்பு மணிமாடத் தேந்திழையார் தீந்தமிழ்ப்பாக்  
கார்விரும்பும் விண்ணாட்டுக் கன்னியர்க ளேக்கறுப்ப  
பார்விரும்பும் யாழ்கொடுநற் பண்பாடு முசிரியினில். (2)

விண்ணணவு மார்த்தாண்டன் விழிகூச விளங்கிடுமீம்  
மண்ணணவு மந்திரத்தின் மலைமடந்தை யோடமரெங்  
கண்ணணவும் விசுவேசர் கழன்மலர்ச்சே வடிம்து  
பண்ணணவுந் தமிழ்மலை பாடியருளுகவென்றே (3)

கலம்வளரு முலைமடவார் கவின்மொழிக்கு மனமுடைந்தே  
பலம்வளரும் பூம்பொழிவீற் பைங்கிளிப்பூ வையுமுறையுந்  
தலம்வளரு வளமைசெறி தான்றேன்றி தனில்வேளாண்  
குலம்வளரும் படியுதித்தோள் குணராமசாமிசுதன் (4)

பூமேவுமடியார்க்குப் போனகந்தந் துளமுலக்கு  
கோமேவு நல்விளையான் குடிமாதன் றனையெய்ப்பு  
மாமேவுமறுசுவைகண் மலிந்தவினி தமுதூட்டுந்  
தாமேவு மகமுடையான் சொல்லருநம் புகமுடையான் (5)

வளம்விழையு நீர்ச்சாலை வைத்தேவப் பூதிநிக [முறுங்  
ருளம்விழையுங் கருணையோடிக் குவந்தளிப்போன் மதூர  
குளம்விழையு மின்சொல்லன் குறமகளை மணந்தொளிர்ந்  
தளம்விழையுங்கடம்பணியுரு சாமிபதமுளம்பதிப்போன்.

இருண்மருவும் பிறவியினி லினியடையா வணமன்பாய்  
தெருண்மருவுந்திருத்தளியைச் செய்துவிநாயகனென்னும்  
பொருண்மருவு மறைபுகழும் பூரணனைப் பொருந்தவைத்  
[தோள்  
சுருண்மருவுஞ் செங்குவளைத் தொடையலணி தடந்தோ  
[ளான். (7)

அல்மெருங்குழன்மடவா ரனங்கனென மடலெழுது  
மல்லெமரு வடிவழகன் வந்தநித்தோர் தமக்குதவு  
செல்லெருந் தனபதியான் நிகழ்குமர சாமியெனுரு  
சொல்லெருந் திருப்பெயர்கொள் சுருணன்விழை வொடு  
[கேட்ப. (8)

இதநமது பெருமான்ற வின்னருளேன் றேருமெனவே  
புகழ வாகு நீசர்தரிழாற் புலவார்பனரு செவிவிருந்தாய்க்  
குது சலமோ டருநதிந்வான் சுருணன் னென்பெயரை  
மதிமிகுந்த நமரங்காள் வழங்கிந்வ னலிகேண்மோ. (9)

திரைமணக்குங் கடனீரைச் சேரவுண்ட முனிவிழைய  
நிலைமணக்கு மெந்தூலு நியமமொடுகற் றுணர்ந்தோன்  
வரைமணக்கு முருகேசன் மலரடிக்கன் பியறவத்தோன்  
தரைமணக்கு மாறுமுக தயாநிதிமுத் தமிழவலனே. (10)

இத்தகைய தமிழ்மாலையிப்பொங்கு முலவிடவே  
சுததமுறு மச்சேற்றித் தொண்டர் தமக்கீந்தனனுவோன்  
னித்தமுந்தன் மனைவியொடு நிகழ்த்தருமபல் லறம்புரி  
சத்தமரு நெஞ்சமுளான் சங்கிலிப்பேர் சற்குணனே. (11)

மு. தா. வாழ்வந்தியிலிருக்கும்

அ. மாணிக்கம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியவை.

வான்மணக்கு மாடமலி முசிரியில் வாழ் விசுவேசர் மல  
ர்ப்புத்தாட்டுத், தேன்மணக்குந் தமிழ்மலை யறிஞர்மணங்  
கவி துளும்பசு செய்தணிந்தான், மான்மணக்குந் திருக்கா  
ங்கொள் வரன்மகனெங் குகன்பதத்தலத் வழுத்துநெஞ்ச  
ன், கான்மணக்குந் குவளையந்தா ரணியாறு முகப்பெயர்  
கொள் கவிஞன்னுனே. (1)

எந்நயமு மன்னியவிம் மாலையினை யச்சிலீட்டிங் கிசை  
யையேற்றான், பன்னருநற் குணமுடையான் மருதபிள்ளை  
தவச்சன்மன் பரித்துவந்தோர்க், கன்னமொடு சொன்ன  
மதை யார்வமொடு தந்தளிப்பேரா னவனிதன்னிற், கன்  
னனேநேர் கொடையான் சங்கலியாபிள்ளையெனுங் காம  
ன்னுனே. (2)

சென்னைநகர்ப் பண்டிதை

மாதுபுரீ. மனோன்மணியம்மாள்

இயற்றியது.

வாங்ககிலாத் தனவான்கண் மலிமுசிரிவிசுவேசர் ம  
னம்வியக்கும், பாங்கமைந்த தொடைபொருட்சொ லழக  
ணியா தியமருவும் பாக்கடம்மா, லோங்கியமலைப்பனு  
வனுந்நிட்டா னுயர்வாசக் குவளைமலைத், தாங்கியவிற்  
பன்னுகுமாறுமுகப் பாவலஞ்சு சதுவன்னுனே.

சாத்துகவிகள்

(முற்றிற்று)



உ.

சிவமயம்.

மு சி ரி

# விசுவேசர்மாலை

காப்பு

வேண்பா.

வாக்கருளுஞ் செந்நெல் வயல்கலவுந் தென்முசிரிக்  
காக்க வரும்விசுவக் கண்ணுதன்மேற்—பாக்களிளாற்  
பூமாரி போல பொழியத் தமிழ்மாரி  
காமாரி யீன்ற களிற்று

அறுமுகக்கடவுள்

பொற்புடைய விடையினனைப் பொன்னிமயப்பிடியதனைப்  
புலவனீன்ற, கற்புடைய யானையினை கானகத்தின் குறமா  
னைக் கரமைந்தானை, பற்புடைய தந்தைதாய் மனைவிகடன்  
றமயனென வபைந்துளானை, வெற்புடைய வேல்வாங்கி  
விடுத்தவறு முகத்தானை மேவிவாழ்வாம.

நூல்.

எழுதீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சீர்மலி கங்கை தும்பையு மறுகுந்  
திங்களு மிலைந்தசெஞ் சடையு  
மேர்மலி கலையை மழுவுடன் பரித்த  
வெழிற்குர முங்கொணி னுருவைக்  
கார்மலி யீமய வல்லியோ டெளியேன்  
காணவுங் காட்சிதந் தருள்வாய்  
நீர்மலி பொன்னி சூழ்திரு முசிரி  
நிமலனே விசுவநா யகனே

விடியமுன் பெழுந்து குடினையிற் படிந்து  
வெண்டிரு நீற்றினை யணிந்து  
கடிமல ரம்புங் கரந்தலை தாங்கிக்  
கவின்றரு மாலையம் புருந்து



முடியினிற் சொரிந்துன் னடியினிற் பணுவன்  
மொழிந்திடு மாறருள் புரிவாய்  
படிமிசைச் செந்நெற் றடிகள் சூழ் முசிரிப்  
பதியமர் விசுவநாயகனே

(2)

அலருறை பவனு மருருறை பவனு  
மாகிய நாயடி யேற்கு  
மலருறை பவனுங் கடலுறை பவனு  
மறைகளு மின்னமுங் காணுப்  
பிலருறை முடியுங் கழலுறை யடியும்  
பிறங்கிடக் காட்டுநா னுளதோ  
பலருறை மாட மேவிடு முசிரிப்  
பதிவளர் விசுவநாயகனே

(3)

நந்தன மலரை மந்தண மறையை  
நவின் றான தடியினிற் சூட்டி  
வந்தன மெனவே யிருகரங் கூப்பி  
வலாபுரி தநகிட லன்றி  
யெந்தனங் கவரும் பந்தன முலையா  
ரெழினலம விருமபியிவ் வுடலை  
யிரந்தனத் திடவோ வளர்த்தினேன் முசிரி  
யெந்தையே விசுவநாயகனே

(4)

வெண்டிரு நீறுங் கண்டுகைக் கலனும்  
விழைந்துள நின்னடி யவர்கண்  
முண்டித முடியைக் கண்டடி தொழவு  
முத்தமிழ் கொண்டுநின் புகழைத்  
தெண்டிரை ஞாலத் தெண்டிசை தலிலுரு  
செப்பவு மெனக்கருள் புரிவாய்  
வண்டிமிர் சோலை யண்டிடு முசிரி  
மருவிய விசுவநாயகனே

(5)

அல்லெனுங் குழலும் வில்லெனு துதலு  
மம்புய முகமுங்கொண் மடவார்  
வல்லெனு முலையல் சூல்லெனும் வலையில்  
வதிதான் மாற்றிநாயடியேன்  
கல்லெனு மனதை யொல்லென விழுதாக்க  
கரைத்துன தடிதொழ வருளாய்  
செல்லெனு மொவிசேர் கழனிசூழ் முசிரி  
தேவனே விசுவநாயகனே.

(6)

கூடிலே நினது மெய்யடி யாராக்  
 குறுகிலே நின்றிருத் தளியைப்  
 பாடிலேன் மமிழா நின் ஂபரும புகழைப்  
 பரவிரின் றிருகரங் கூப்பி  
 யாடிலேன் வீணே யவம்புரிந் தொழிந்தே  
 னந்தகன் வந்திடி லெங்ங  
 னேடியா னொளிப்பே னுரைத்திடாய் முசிரி  
 யூமர் விசுவநா யகனே

(7)

தந்தையைக் கொன்ற மைந்தனாங் கொடிய  
 தகையழிந் தந்தணன் றுயை  
 விர்தையென் றுரைக்கச் சிந்தைமன் களிக்க  
 மெய்யடி ப் புணர்ந்தபா தகத்தை  
 நிர்தையின் பாச சூடலின் புன்னர்  
 நீக்கிய (நரியுணர்ந் தடைந்த  
 வெந்தாவல வினையைத் துரிதநுண் முசிரி  
 யூமர் விசுவநா யகனே

(8)

சாக்கிய பந்தா னடி யாற்றாத  
 தணணி பந்தநின் புகழைத்  
 தேக்கிய பனுவெ ாகியற் புகளறு  
 தினந் தின நன்னடி லேணயாம்  
 பூக்களை யெனது முடிமிசைப ஂபாறுத்துப்  
 போதறிமய் புளகுதித திடும்ப்  
 பாக்கிய மதனைத் தந்தருண் முசிரிப்  
 பதியமர் விசுவநா யகனே

(9)

கண்டெனு மொழியும் வண்டெனும் விழியுங்  
 கதலீநம் மண்டெனுந் துடையுஞ்  
 செண்டெனு முலையுங் கொண்டிடு மகளிர்ச்  
 சேருதல் பயனென விழைந்துன்  
 ரெண்டெனுந் தொழிலை யண்டிடா தொழிந்த  
 துகளினேன் பவப்பிணி யறுமோ  
 குண்டெனும பரிகண் மலிதிரு முசிரிக்  
 கோயில்வாழ் விசுவநா யகனே

(10)

வாதுக னுஞ்ந்றி ஞாதியர் கவர்ந்த  
 வான்பொருண் மீட்டிட வணிகத்  
 தாதக லாத கோதைதன் சுதற்குத்  
 தனபதி பெயர்கொடு வந்த

மாதல வின்றே தீதுசெய் தென்னை  
 மருவிய வறுமையை யொழிக்கப்  
 போதுத லன்றே றீதுகாண் முசிரிப்  
 புனிதனே விசுவநாயகனே

(11)

பொருண்முடி பறிந்த வருண்மொழித் தேவர்  
 புகன்றிட ருதலெடுத் துதவி  
 யிருணிதைந் துள்ள மருளினேன் றமிழ்ப்பா  
 விசைத்திட வருளினே யென்னி  
 லருணிதைந் துள்ள பெருநின் றனக்கிங்  
 கடாதெனப் புகல்பவ ரெவரே  
 மருளகன் ருளிரு ருனிவர்வாழ் முசிரி  
 மருவிய விசுவநாயகனே

(12)

இழிபுக மூமண மொழிவுற மதுரைக்  
 கேவிய கரீதனே யன்று  
 கழிதரக் குருவி யிழிதர வரியாங்  
 கணைதொடுத தட்டநீ யெனது  
 மொழிதர வரிய பழிசெயுங் கொடிய  
 முரணுடை மலமெனுங் கரியை  
 யழிதரச செய்வ தரிதுகொன் முசிரி  
 யத்தனே விசுவநாயகனே

(13)

நீரொலிக் கடலைத் தோணிபாற் கடக்கு  
 நெறியென நின்றிரு நாம  
 பார்மொழி பஞ்சாக் காப்புணை பற்றிப்  
 பவக்கட னீந்துவ ருலகர்  
 கூர்விழி மங்கை வார்கிழி கொங்கைக்  
 குடமதைத் துணையென மதித்தேன்  
 வார்மலி பிறவி கடப்பனே முசிரி  
 மருவிய விசுவநாயகனே

(14)

வருந்துறு மேனக் குருந்துக ளருந்த  
 மாமுலை சுமந்தனை வடிவாய்ப்  
 பரந்தொளிர் மதுரைப் பெருந்துட வையினிற்  
 பால்கொடுத் தனையது போல  
 விருந்துயர்ப் பிணியே பொருந்துறு மடியே  
 னிடைவிடா திருந்தருள் பருக  
 மருந்தென வருவாய் திருந்திய முசிரி  
 மருவிய விசுவநாயகனே

(15)

நாகநா டிடைய பாகசா தனற்கு  
 நலிதரு பழியையுஞ் சுவேத  
 தேகமாங் கரியின் மாகத முனிவன்  
 செப்பிடுஞ் சாபமுந் தொலைத்தாய்  
 டோகமாம் பிறவிச சாகர மதனை  
 முனிந்துன தருளினை யெனக்கிங்  
 கீகலா திருத்த லாகுமேர முசிரி  
 யெந்தையே விசுவநா யகனே

(16)

தெருவிடை மறையோன் பெருநடைப் பரியாற்  
 சிதையச்செய் வரகுணன் பழியைத்  
 திருவிடை மருதிற் பொருவிடை யிவருஞ்  
 செல்வநீ தீர்த்தனை யென்றும்  
 கருவிடை வருந்து முருவுறச் செயுமென்  
 கன்மத்தைத் தொலைப்பது மரிதோ  
 குருவிடை மாந்தர் தெளிவடை முசிரிக்  
 கோயில்வாழ் விசுவநா யகனே

(17)

என்னிரு கரமுஞ் சென்னியிற் குவித்தே  
 யெழுந்துன தாலைய மடைந்து  
 முன்னிருந் தடியேன் பன்னிய பனுவன்  
 மொழிந்கிடு மாறருள் புரிவாய்  
 சென்னியி னதியுந் தன்னிய மதியுந்  
 திகழ்வுற விளங்கிடுந் தேவே  
 பொன்னியன் மாட மன்னிய முசிரிப்  
 பொருந்திய விசுவநா யகனே

(18)

கிஞ்சக மொழியார் தஞ்சக வழியிற்  
 கெட்டுலைந் துழலுமிக் கொடிய  
 வஞ்சக முடைய நெஞ்சினேன் றனது  
 மலம்பெரு நெருப்பிடைப் பட்ட  
 பஞ்செனத் துமிய நின்னுள மிரங்கிப்  
 பார்த்தருள் புரிகுவா யாவி  
 னஞ்சுகந் தரத்தில் வைத்திடு முசிரி  
 நாதனே விசுவநா யகனே

(19)

மாடக நிறைந்த கூடலம் பதியின்  
 மணிவளை காத்தினி லேந்தி  
 வீடகந் தோலு நாடகம் பயின்ற  
 வித்தக விமலனீ யலையோ  
 தேடகம் வாய்ந்த சிறியன்முன் குறுகித்  
 தீவினை யகற்றுத லரிதோ

வாடக மலேநேர் மாடமார் முசிரி  
யமர்ந்தொளிர் விசுவநாயகனே (20)

புன்னிய மங்கொண் முன்னவள் கநிஞ்சொம்  
புகன்றிடப் பின்னவ டனக்கு  
வன்னியும் கிணறு நின்னிய லுருவு  
மதுரையி லழைத்தனை யன்றே  
வென்றிரு வினையு மன்னிய மலமு  
மிரிதரச செய்வது மரிதோ  
சென்னியின் மதிசேர் மாடமார் முசிரித்  
தேவனே விசுவநாயகனே (21)

அங்கவீ னங்க டங்கிய லோப  
மடைந்துள மூடரையடுத்துச்  
செங்கைவே லுடையாய் பங்கயத் தன்பன்  
சிறுவனே யெனச் சொலா திமய  
மங்கையோ டமர்ந்த வெங்கணை யகவுன்  
வண்புகழ் வழுத்துமா றருளாய்  
சங்கையின் முனிவர் மகமபுரி முசிரித்  
தாணுவே விசுவநாயகனே (22)

பல்வினை முயன்று புல்லிய செல்வம்  
பரித்துள மாந்தர்போ லரது  
நல்வினை யோர்ந்து கல்வியிற் தேர்ந்து  
நன்னெறி யொழுதுமெய் யடியார்  
சொல்வினை கடியாச செல்வம தளித்துச்  
சொல்லரு நின்பதம் வழங்காய்  
வல்வினை யகன்ற முனிவர்குழ் முசிரி  
மருவிய விசுவநாயகனே (23)

மண்டிய பசிரோய் கொண்டிடுங் குறட்டு  
மதுரையின் வையையி னீருந்  
தெண்டிரை ஞாலத்துண்டிடச் சோறுரு  
செறிதரக் கொடுத்தனை யெனின்யா  
ஹண்டிட வறுமை யண்டிடா துவ  
வோதவும் வேண்டுமோ நினக்கே  
பண்டிதர் பாக்க ளண்டிடு முசிரிப்  
பதியமர் விசுவநாயகனே (24)

மாதவர் போற்றும் வாதலு ரடிகள்  
வாங்கிய கடனற மாறன்  
மீதவ மாக வோதரும் பரிகள்  
செலுத்தினை தொழும்பினே னளியாற்

சிதவாழை முகவள்ளற கடனைத்  
 தீர்த்திடப் பறிதரா தென்னோ  
 பாசுவ மதியை மோதுறு முசிப  
 பதியமர் விசுவநாயகனே (25)

ஆடடிவாக் கண்டுந் றுட்டுணை யுலகோ  
 ஶடைநதிடத் தில்லையி னடனம்  
 வேட்டுளா யடியேன் வாட்டுறும் பழைய  
 விளைதவிரத் தாண்டிடா விருத  
 நாட்டருங் கொடுமை கேட்கினை யாராதா  
 நகைத்திடார் நம்பனை யாளவாய  
 பாட்டளி முரையுஞ் சோலருழ முசிப  
 பதியமர் விசுவநாயகனே (26)

பங்கமின் மதுரை தங்கிவாழ விஞ்சை  
 பயிற்றுலோன் பருவா லகற்ற  
 செங்கையின் வலியான் மங்கலாசன காத்தைத்  
 திண்டிடுங் கொடிய வகுத்த  
 னங்கம தீர்நதா னாரு மறி யா  
 லெறா ஶச செவ்வா ஶன்னே  
 சங்கர ஶயா ஶ பங்கநன் முசிப  
 தவி ஶ விசுவநாயகனே (27)

பாவலர் புரடி நாவலூர்ப் புலவன்  
 பாவைதன் புலவிதீராத தருள  
 வாவலோ டுரைத்த வேவல மாண்டாரு  
 ரணிமறு கிரவினிற் றாது  
 போவது குறித்த தேவனே யென்பாற  
 பூமக ளருளவிழி நோக்க  
 மேவுறச செய்வ தரிதுகொன் முசிப  
 விமலனே விசுவநாயகனே (28)

இத்தரை மதியாப் புத்தரை வாகி  
 ளிசைபெற வென்ற சம்பந்த  
 முத்தனுக் கன்று நித்தில மணியு  
 முகிழ்முலை யுமையவள் பாலும்  
 பத்தியாய்க் கொடுத்த நித்தனென் றுனது  
 பாலடுத்திடு மெனக் கருளாய்  
 சித்தர்க ளுளு மொய்த்துவாழ முசிப  
 தேவனே விசுவநாயகனே (29)

பாவிவேன் முன்னர் தாவுநல் விடையிற்  
 பனிமலை நனிமகிழ்ந தீன்ற

வோவிய மன்ன காவியங்கண்ணு  
 ஞாடனெழுந் தந் நியுன் னடிமை  
 மேவிய வெனது நிவினே யகற்றி  
 வினவிய நலவரந் தரவாய்  
 வாவியங் கழனிசுழுகிரு முசிரி  
 மருவிய விசுவநா யகனே

(30)

துடிபருண் மருங்குற் றுனைபுலைக் கிடையுந்  
 தோகையா தருபெரு மயலைக்  
 கடியுநன் மனத்தோர்க் கருவாமவீ டென்று  
 கழறிய நீயுருகந் தரர்க்காய்  
 தொடியணி பரவை யடலைத் தூரிப்பான்  
 றாதின்மே வியாதினும புதே  
 படிநினைப் புசமு வென்னையாண் முசிரிப  
 பதிவளா விசுவநா யகனே

(31)

விடைக்கொடி பரித்த விமலவென் மனந்தான்  
 வேதனை பலகொண்டு சகியா  
 தடைக்கல மென்ன நின்னடி யடுத்தே  
 னப்பின வென்னையுன் றாய  
 க்கடைக்கண ளெய்க க காப்பதுன் கடனே  
 கருணையா வடலை நற்கழனி  
 மடைக்க ளெண் வாள பாநந்தகூட முசிரி  
 மருவிய விசுவநா யகனே

(32)

விசுவேசர்மலை.  
 (முற்றிற்று)

உ

தேவிசகாயம்.

முசிரி

விசாலாட்சியம்மை பதிகம்.

காப்பு.

திங்கடவழ மணிமாடஞ் செறிந்திடுபொன் முசிரியில்வாழ்  
 துங்கவிசு வேசரிடந் துலங்குவிசா லாட்சியின்மேல்  
 பொங்குகழில்கொ டமிழப்பதிகம் புகன்றணிய புலவர்  
 மங்களவி நாயகன்மன் மலர்ப்பதத்தை வழித்துகிற்பாம.

[புகழ்]

நூல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிர்யவிருத்தம்

யாமலி நின்ற னடிமலாச சூட்டுளு  
 செழுந்தமிழ்ப் பதிசுழுளு செழிக்க  
 வாமலி யருளவாக் கினி யுற நின்ற  
 னிருதயந தன்னிலே நினைகக  
 யாமலி கருணை விழியது சுரக்க  
 நின்னையான் றுதிததன னருள்வா  
 யாமலி பொழிலவிண் ணளக்குறு முசிரி  
 யமர்விசா லாட்சியம பிகையே

(1)

சனவிலும் வருசங் காட்டிடும் பாவிக்க  
 கசடனீ நினக்குநம மருளைத்  
 தனமெனுந தருவ தொண்ணுமோ வெனறு  
 சாற்றிழற பரனெடும போந்து  
 சுனகன்போற் றுயைப் புணர்ந்த பாவிக்கு  
 தொன்மையி லருளினை யென்றே  
 யனவரதமு மித்தரை சொலு முசிரி  
 யமர்விசா லாட்சியம பிகையே

(2)

காசினி யதனிற் பெற்றகான் முளைக்குக்  
 கனிந்து பாலளிப்பர்க ளந்த  
 மாசிலாச செய்கைக கியைய சம்பநத  
 வள்ளலுக கின்மிரு முலைப்பா  
 லேசிடா தளிததா யுலகெலா மரியு  
 மெனக்குப்பா நநதுகாத் திடினே  
 யாசறுளு சீர்த்தி நினக்குறு முசிரி  
 யமர்விசா லாட்சியம பிகையே

(3)

கழிகொளுந் தவத்து மிருகண்ட முனிவன்  
 கான்முளைக் காவயர் மூன்று  
 விழிகொளு முனது கொழுநனு முன்பு  
 மெய்க்கெதிர் மறையினை விண்டு  
 சுழிகொளுங் காலற் காய்ந்தவர்ப் புரந்தான்  
 சுரும்பமர் கரும்பேயிவ் வெளியே  
 னழிகொளு முன்ன ராளிலென் முசிரி  
 யமர்விசா லாட்சியம் பிகையே

(4)

நஞ்சி னுங் கொடியேன் முனம்வர வித்த  
 நானி லந் தன்னிலளு சுமினே



யெஞ்சலில் வலியார் நின்கண வனெடு  
 மிணையிலா நின்மகா ரொடும்  
 வஞ்சக மில்லா மயிலேநின் றனக்கு  
 வருகவும் பஞ்சமோ வழங்கா  
 யஞ்சகம் புவை மறையுரை முசிரி  
 யமர்விசா லாட்சியம் பிகையே

(5)

உட்டெளி வுடைய புலவர்கள் புகழு  
 மொப்பிலாப் புகழ்பி ராமப்  
 பட்டரின் பொருட்டன் றமையைப் பூரணையாய்ப்  
 பருமணிக் குழையைவிண் மீது  
 விட்டுடன் புரந்த விமலையே யுன்றன்  
 மிளிர்புகழ்ப் பாடுகேன் றணையா  
 ளட்டதிக் கினரு நட்டடை முசிரி  
 யமர்விசா லாட்சியம் பிகையே

(6)

பூவுடன் மணமும் போன்றவா றுயிர்கட்  
 பொருந்திய பூரணி யுனது  
 மேவுநல் லுருவைக் காண்டிட வெனக்குள்  
 மெய்யரு ளென்றுவாய்த் திடுமோ  
 காவினமுப் புரிநூ லணியும்பூ சுரர்கள்  
 கழறுமைந் திட்டிசெய் புகையி  
 னாவிவிண் சுரரை யழைத்திடு முசிரி  
 யமர்விசா லாட்சியம் பிகையே

(7)

மின்னனே ரிடைகொள் பொன்னனை யாடன்  
 மிளிர்நகக் குறிபரி கன்ன  
 மன்னவன் விழையு மன்னமே யுன்றன்  
 மைந்தன மென்மன வழக்கை  
 யுன்னருட் புனலாற் கழுவினே யருளா  
 யுத்தம வருந்தி நிகர்க்கு  
 மன்னலா சமர்மேன் மாடமார் முசிரி  
 யமர்விசா லாட்சியம் பிகையே

(8)

வேண்டுவார் வேண்டும் படியருள் புரியும்  
 வித்தகி முனம்வர குணனம்  
 பாண்டியன் விழைந்த படிசிவ லோகம்  
 பார்த்திடப் பணித்தனன் பத்தா  
 வீண்டுநின் னுடைய காட்சியைக் காட்டி  
 லெனக்கது போதுமால் கூவு

மாண்டலை துவசக் தமலன்வாழ் முசிரி  
யமர்விசா லாட்சியம் பிகையே

(9)

வணங்குமெய் யடியார் குறிப்பறிந் தன்று  
மாய்ந்தவென் பிளைப் பெண்ணாய்ப் புரிந்துங்  
குணங்கெழும் பொன்னாய்ச் செங்கலைப் புரிந்துங்  
குரவையிற் கன்மிதப் பித்து  
மிணங்கிய வருளைப் புரிந்தனன் பாம  
னென்குறிப் பதனை யறிந்து  
மணங்கிய குழலா யருளினென் முசிரி  
யமர்விசா லாட்சியம் பிகையே

(10)

விசாலாட்சியம்மை பதிகம்.  
முற்றிற்று.

விவலுமபிலுந்துணை.

முசிரி  
ஆறுமுகக்கடவுள் பதிகம்.

காப்பு.

கொச்சகக்களிப்பா.

விண்வளரு மிந்திரனும் விழைவளஞ்சான் முசிரியிலெங்  
கண்வளரு மாறுமுகக் கடவுளின்மேற் பத்தியுடன்  
பண்வளருந் தமிழ்ப்பதிகம் பாடிடப்பாண் டவர்சரிதை  
மண்வளரு மேருவரை வரைந்தகளிற் தடிமணப்பாம்  
நூல்.

காசினியி னின்னுடைய காவடியைத் தோளமைத்திங்  
காசையொடு முருகருக வப்பசுப் பய்யவெனக்  
கூசிடா துன்புகழைக் கூறவருள் விண்ணணவு  
மாசின்மணித் தளிமுசிரி வளராறு முகத்தேவே

(1)

செச்சையணி முலையாற்பாற் சென்றவென்றன் மனவன்ன  
மிச்சையொடுன் னடிமலரி விறைகொளு நாளெந்நாளோ  
பச்சைமான் மருகவுரை பழங்கணடைந் தவர்க்குதவா  
வச்சையரில் லாமுசிரி வளராறு முகத்தேவே

(2)

சிறப்பெல்லாந் தந்தருளச் சேந்தநீ யிருந்துமிந்தப்  
பிறப்பினுற் பெரும்பயனைப் பிள்ளையேற் கருளாமற்

குறப்பெண்ணெடு மிகுமகிழ்வராய்க் கூடிவினையாடுதலின்  
மறப்பதுநன் றேமுசிரி வளராறு முகத்தேவே (3)

பாடுகொள நீயுரைத்தும் பாடாப்பாய் யாடுமாழிசுநசு  
சூடுமிகும பாலையினிற றெலலுருவைக் காட்டினையாடு  
வீடுதவு நினைவலைய மெய்த்தமிழாற் பாடுமென்றன்  
மாடுவரா தென்முசிரி வளராறு முகத்தேவே (4)

மங்கையர்பான் மாழாந்து வருந்திமணிச் சிகரியினிற்  
றங்கிவிழு மருணகிடி தனையாண்ட தண்ணளிவா  
யிங்குனையோபரமென்ன வெண்ணிடுவேற் கருள்செயினென்  
வங்கம்வளரு செறிமுசிரி வளராறு முகத்தேவே (5)

இத்தரையி லெத்தனையோ வியற்பாவா லென்குறையை  
நித்தமுநா னிகழ்த்தியுமுன்னெஞ்சம திரங்கிலையென்  
புத்தரையும் புரந்தவையா புரித்துரையீ தழகன்றுன்  
மத்தர்களும் பணிமுசிரி வளராறு முகத்தேவே (6)

கல்லாரும் வணங்கிலருள் கனிந்தருள்கர்ப் பூவல்லி  
நல்லாளின் மஞ்சனென்று நானடைந்தே னீயுமெனை  
செல்லாநல் விசையடியார் சேரவையிற் சேர்த்திடுவாய்  
மல்லாரும் பணைமுசிரி வளராறு முகத்தேவே (7)

உலையிலிட்ட மெழுகெனநா னுளளுடைந்து வருந்திடலை  
கலையுணரும் புலவநீயுங் கருதாதெ னீயிறைகொண்  
மலையெனவே நின்னுடைய மனமுங்கல லானதுவோ  
வலையருளைப் புரிமுசிரி வளராறு முகத்தேவே (8)

உரைக்கருமைப் புலமறவ ரொருவனா மெனைவருத்த  
பரைக்கருமைப் பாலவின்னும் பார்த்துவரத் தாமதமென்  
றரைக்கண்வள்ளி மான்தேடிசார்ந்துவலுக கையோசாற்  
வரைக்கண் ணமர்துரைமுசிரி வளராறு முகத்தேவே (9)

அந்தகன்வந் தென்னெதிரிலதட்டிவரு மந்நோரு  
சந்தாஞ்சேர் மயின்மீது தோன்றியேவந் தருள்புரிவாய்  
கந்தவே ளேசிலம்பா காங்கேயா வெனவடியார்  
வந்துவலம் புரிமுசிரி வளராறு முகத்தேவே (10)

